

Maisha ya Kristo

Joe McKinney

MAISHA YA KRISTO NI NINI?

“Uzima huo ulidhihirika, na mitume wa Yesu wameuona, nao wakashuhudia, na kuwatangazia ule uzima wa milele, uliokuwa kwa Baba, ukadhihirishwa kwetu”.

"Ndani yake ndimo ulimokuwa uzima, nao ule uzima ulikuwa nuru ya watu."

Ni ukweli wa kihistoria kwamba mtu mmoja, Yesu wa Nazareti, aliishi karibu miaka 2,000 iliyopita. Tunajua alikozaliwa, majina ya watu fulani katika familia yake, jinsi alivyokufa, na, naam, ndani yake ulikuwa uzima na kwamba Yeye mwenyewe alikuwa UZIMA. Kuja kwake kulikuwa onyesho la uzima na uzima huu ni wa milele. Pamoja na Kristo, "MAISHA" iliacha kuwa nadharia dhahania ya falsafa. UHAI ulijidhihirisha kuwa mwana wa seremala, ambaye alitembea, alizungumza, alikula, alilala, alilia, na kupenda na ambaye ufufuo wake kutoka kwa wafu ulithibitisha Yeye kuwa Yeye alidai. Alisema hivi kujihusu: "Mimi ndimi njia, na kweli, na Uzima. Mtu haji kwa Baba ila kwa njia ya Mimi."

Kristo ni uzima na uzima ni Kristo. Ikiwa una uzima wa milele, ni kwa sababu una Kristo. Kama huna Kristo, huna uzima. Uzima wa kweli, uzima wa milele, ambao ni uzima wa Kristo, ni zaidi ya kuwepo tu. Kuna wengi ambao hawajawahi kupata "maisha".

Katika Mathayo 5 mistari ya 3 hadi 12, tuna taswira nzuri ya jinsi Mkristo anavyopaswa kuwa. Kila "heri" inaonyesha sifa na katika kila moja, tunajua kwamba mfano bora kabisa ni Yesu Mwenyewe. Ikiwa tunataka kuwa kama Yesu tunapaswa kuiga mfano huu katika maisha yetu.

SURA YA 1.

YESU: WANYENYEKEVU (Mathayo 5 mstari wa 3).

UNYENYEKEVU: NI NINI?

Sifa kuu ya maisha ya Kristo ni unyenyekevu wake wa ajabu. Kwa nini mtu yeyote aje kutoka juu sana na kushuka chini sana ili tu kutuokoa kutokana na maangamizo yetu ya hakika? Kwa nini Mtakatifu anainama ili kuosha miguu ya msaliti, mkanushaji, na mwoga?

Kinyume cha unyenyekevu ni ubinafsi au kiburi. Hii ndiyo sifa ya msingi ya mawazo yanayoshawishiwa na kutawaliwa na Shetani. Kile ambacho mara nyingi hufundishwa kama fadhila katika utamaduni wetu wa Marekani kinaonyeshwa kama dhambi katika Biblia. Tunasoma katika Mithali 6 mstari wa 16, na 17 kwamba "macho ya kiburi ni chukizo kwa BWANA." Mungu anaahidi "kuiharibu nyumba ya wenye kiburi," (Mithali 15 mstari wa 25). "Macho ya kiburi, moyo wa kiburi ... ni dhambi." (Mithali 21 mstari wa 4). "Mungu huwapinga wenye kiburi, bali huwapa neema wanyenyekevu." (Yakobo 4 mstari wa 6). Kuwa na kiburi maana yake ni, "kujiona kuwa

bora kuliko wengine". Ni njia mbaya ya kujiangalia kwa heshima na wengine. Ili kuthamini sana unyenyekevu, tunaweza kuutofautisha na ubora wake kinyume, ambao ni kiburi:

- Pride husema: "Usiniambie lolote. Tayari ninafahamu yote." Unyenyekevu unasema: "Asante kwa ushauri na msaada wako."
- Kiburi kinasema: "Ninahitaji, nataka, nastahili." Unyenyekevu unasema: "Anahitaji, wanataka, unastahili."
- Kiburi kinasema: "Mungu, mimi ni bora zaidi kuliko wanadamu wenzangu." Unyenyekevu husema: "Bwana, nihurumie mimi mwenye dhambi."
- Kiburi huwakosoa wengine ili kuwaangusha. Unyenyekevu huwasifu wengine ili kuwajenga.
- Kiburi hujiinua lakini Mungu humpinga. Unyenyekevu hujinyenyekeza mbele za Mungu na Mungu humwinua.
- Kiburi kinasema: "Naweza kufanya mambo yote." Unyenyekevu unasema: "Nayaweza mambo yote katika yeye anitiaye nguvu."
- Pride inasema: "Nataka kutumikiwa." Unyenyekevu ulisema hivi: "Sikuja kutumikiwa bali kutumika na kutoa uhai wangu kuwa fidia kwa ajili ya wengi."
- Kiburi kinasema: "Angalia nilichofanya." Unyenyekevu unasema: "Tazama kile Mungu amefanya ndani yangu!"
- Kiburi kilisimama barabarani na kupiga kelele: "Msulubishe! Alipata umaarufu zaidi kuliko sisi". Unyenyekevu, ukining'inia msalabani, alitazama juu na kuomba: "Baba, uwasamehe, kwa maana hawajui wanalofanya."
- Kiburi kinatafuta utukufu lakini hakipati. Unyenyekevu hupokea utukufu na heshima kutoka kwa wengine bila kuutafuta.

Tofauti kati ya kiburi na unyenyekevu ni tofauti kati ya nuru na giza. "Nuru" ilipokuja ulimwenguni, mfano kamili wa unyenyekevu ulifunuliwa kwetu.

YESU NI MFANO WETU WA UNYENYEKEVU.

Katika maisha ya Yesu Kristo, tunaweza kuona onyesho hai la maana ya kuwa mnyenyekevu. Katika uhusiano wake pamoja na Mungu na pia watu, sikuzote alijionyesha kuwa mtumishi mnyenyekevu, asiye na majivuno, asiye na kiburi, asiye na ubinafsi, na asiye na ubaguzi.

Katika Yesu, tunaona mtu ambaye alijitoa kwa watu waliokandamizwa wakati wake. Alishirikiana na wafanyakazi na wavuvi. Alikunywa kutoka katika kikombe kile kile cha mwanamke mchanganyiko ambaye alidharauliwa sana na kukataliwa na watu wa dini. Yesu alionyesha roho yake ya unyenyekevu alipoingia kila jiji, aligusa miili michafu ya wenye ukoma na ndimi za viziwi. Aliwatunza wale waliokuwa na roho waovu ambao wengine waliogopa sana kuwakaribia. Alikubali mialiko ya kula katika nyumba za wenye dhambi na watoza ushuru na pia Mafarisayo na wanafiki.

Yesu hakuepuka tabaka lolote la mtu. Wanawake wenye sifa mbaya walimjia wakijua watapata ufahamu, msamaha, na pia amri ya kwenda na kutotenda dhambi tena. Yesu alistarehe mbele ya matajiri na wenye mamlaka pamoja na ombaomba na vipofu walioishi kando ya barabara zenye

vumbi kuelekea jiji lolote. Yesu alichukua wakati katika ajenda yake yenye shughuli nyingi kuzungumza na wengine, kujibu maswali, kuonyesha rehema, na kuonyesha njia bora zaidi ya kuishi. Alitembelea nyumba za watu na ibada za viongozi wengine wa kidini, alihudhuria arusi, akaenda kuvua samaki pamoja na marafiki, na kuwabariki watoto wadogo. Hakukosa kusimama na kujibu simu ya kuomba msaada. Ingawa alikuwa na haki zote za kuinuliwa na kujitukuza mwenyewe (baada ya yote, alijua kwamba yeye ndiye Mwana pekee wa Mungu) Yesu alisisitiza daima kwamba ni Baba yake ambaye alifanya kila kitu. Katika Yesu, tunaweza kuona mitazamo yote inayohusishwa na mtu maskini wa roho: unyenyekevu, unyenyekevu, huduma, imani, na upendo.

KUZALIWA KWAKE. Haikuwa kwa bahati kwamba Yesu alizaliwa katika zizi na kulazwa horini. "Ingawa alikuwa tajiri, alikua maskini kwa ajili yenu, ili ninyi mpate kuwa matajiri kwa umaskini wake." Hakuzaliwa katika hospitali iliyosafishwa na kulazwa kwenye shuka za hariri kwenye kitanda cha pembe za ndovu. Kwa kweli, hata hivyo, hata hiyo ingekuwa hatua kubwa ya kushuka kutoka kwa utukufu, heshima, na uwezo aliojiondolea mwenyewe ili aje ulimwenguni. Je, umewahi kusikia kuhusu mmiliki na Mkurugenzi Mtendaji wa kampuni kubwa ya kimataifa ambaye aliacha mali yake yote, starehe, na heshima ili tu kuishi kati ya watu waliokataliwa na jamii kwa sababu aliwahurumia na alitaka kuwasaidia? Ikiwa unaweza kufikiria hilo, basi lizidishe kwa 1000 na utaanza tu kuelewa upendo na unyenyekevu wa Yesu.

KUMTEGEMEA KWAKE KABISA KWA BABA YAKE WA MBINGUNI.

Sisi sote tunaonekana kujitahidi kujitegemea, kuwa peke yetu. Tunaweza kusema, "Ninaweza kujitunza" au "Mimi ni mtu aliyejifanya" kwa kipimo kizuri cha kiburi. Lakini tunaona jinsi unyenyekevu unavyomruhusu Mungu kuwa kila kitu, kujitoa kwake na kwa mapenzi yake. Katika Yesu, tunaona utegemezi huu kamili, wa hiari. Sikiliza maneno yake katika injili ya Yohana:

"Mwana hawezi kufanya neno mwenyewe, ila lile analomwona Baba akilifanya.

"Siwezi kufanya chochote kwa nafsi Yangu."

"Kwa maana sikushuka kutoka mbinguni ili kufanya mapenzi yangu, bali mapenzi yake aliyenituma.

"Mafundisho yangu si yangu, bali ni yake yeye aliyenituma."

"Sifanyi neno kwa nafsi yangu; bali kama Baba yangu alivyonifundisha, ndivyo ninavyonena."

"Mimi sitafuti utukufu wangu mwenyewe; yuko anayetafuta na kuhukumu."

"Maneno niwaambiayo mimi siyasemi kwa mamlaka yangu mwenyewe; bali Baba akaaye ndani yangu anazifanya kazi hizo."

"Neno hilo mnalolisikia si langu, bali ni la Baba aliyenituma."

Yesu alimpa Baba sifa zote. Hakuwa kitu ili Mungu awe kila kitu. Alijisalimisha kikamilifu kwa maneno, kazi na mapenzi ya Baba. Hivyo ndivyo Mungu aliweza kupata, katika maisha ya Yesu, ukombozi wa wanadamu.

Maisha ya Kristo ni maisha ya kujinyima na kumtegemea Mungu kabisa. Hata hivyo, katika unyenyekevu wake wote, hakupoteza chochote, kwa sababu Baba “amemwadhimisha sana, akamkirimia Jina lile lipitalo kila jina; ili kwa jina la Yesu kila goti lipigwe, la walio mbinguni, na walio duniani, na walio chini ya nchi; na kila ulimi ukiri ya kuwa Yesu Kristo ni Bwana, kwa utukufu wa Mungu Baba”.

HUDUMA YAKE KWA WENGINE. Mtu anayejinyenyekeza mbele za Mungu anaweza kujinyenyekeza mbele ya watu. Alikuwa mtumishi kwa wote. Je, unaweza kuwazia Bwana wa wote, akichukua taalo na beseni ya maji, akipiga magoti mbele ya watu wasiostahili kuosha miguu yao chafu, kutia ndani yule rafiki ambaye angemsaliti upesi na yule mwanafunzi ambaye angesisitiza mara tatu usiku huohuo kwamba hamjui? Aliosha miguu ya ndugu ambao walikuwa wametoka tu kubishana kuhusu ni nani kati yao angekuwa mkuu katika ufalme. Alitutolea mfano mzuri sana! Ikiwa tunafikiri kwamba sisi ni wa juu sana na wenye uwezo wa kupiga magoti mbele ya uchafu wa ulimwengu huu ili kusaidia kuondoa uvundo wao, basi sisi bado hatufanani na Mwana wa Mungu!

MTINDO WAKE WA MAISHA. Yesu aliishi maisha rahisi. Hakuishi katika majumba. Hata alimkatisha tamaa mtu anayetaka kuwa mfuasi akisema, “Mbweha wana pango na ndege wa angani wana viota, lakini Mwana wa Adamu hana pa kulaza kichwa chake.” Usahili na unyenyekevu wake unakuwa wa kuvutia zaidi tunapokumbuka kwamba Yeye ndiye aliyeumba ulimwengu. Kwa haki zote, kila kitu kilikuwa chake, lakini Yesu alipoingia Yerusalemu ili kutawazwa kuwa mfalme wa Wayahudi na Masihi ambaye angeweza kuwaokoa watu wote, alichagua kuja akiwa amepanda punda!

Ni tofauti iliyoje kati ya maadili ya Yesu na “watu wengine wakuu wa historia”! Wanasema kwamba Alexander the Great aliingia India kwa maandamano makubwa ya tembo 200 waliopakwa rangi, askari 200 juu ya farasi weusi, na simba 200 waliomzunguka alipokuwa ameketi juu ya kiti cha enzi cha dhahabu juu ya gari la pembe la ndovu akitangaza "Mimi ni Bwana wa ulimwengu. Nilishinda ulimwengu. Sasa nitashinda nyota". Alexander alikufa akiwa na miaka 33 na leo hana chochote. Lakini mfalme mnyenyekevu Yesu bado ni Mfalme wa wafalme na Bwana wa mabwana. Njia ya unyenyekevu ya mtumishi huyu asiye na adabu ilimpeleka hadi kwenye utukufu wa milele.

Je, inakuwaje kuwa mnyenyekevu? Jibu ni jinsi unavyowatendea watu. Ni pale tu tunapojiona kuwa si kitu kuhusiana na Mungu ndipo tutaweza kujiona kuwa bora kuliko wale ambao wana ujuzi mdogo, vipaji, hekima na utakatifu. Ipokee roho ya Kristo ambayo haikutafuta utukufu wake mwenyewe. Ikiwa hii sio roho yako, basi fanya mazoezi yafuatayo kukua katika unyenyekevu.

SURA YA 2.

YESU: MWENYE HURUMA (Mathayo 5 mstari wa 4).

HURUMA: NI NINI?

Baadhi ya watu husema kwamba Yesu alikuwa mwanamapinduzi. Wanasema alikuwa na msimamo mkali. Wako sahihi! Ni kweli kwamba hakujaribu kupindua serikali ya nchi yoyote. Hakujihusisha na siasa; hakuwahimiza wafanyakazi kugoma; hakuwahi kuchukua silaha kupigana na wenye mamlaka. Kinyume chake, sikuzote Yesu aliwafundisha wafuasi wake kujitiisha chini ya “nguvu zilizopo”. Hata hivyo, alichofundisha na harakati alizozianzisha zilikuwa tofauti sana na zile ambazo tayari zilikuwepo hivi kwamba jamii ya wakati wake ilimkataa na kumsulubisha.

Yesu alipohubiri "mahubiri yake mlimani", dini kuu ilikuwa Uyahudi na nguvu ya kijeshi na kisiasa ilikuwa mikononi mwa Dola ya Kirumi. Tazama jinsi maneno ya Yesu yalivyopingana na mawazo ya viongozi wa makundi haya mawili:

Viongozi wa kidini wa Wayahudi wengi wao walikuwa Mafarisayo, kundi lililojulikana kwa kiburi na kujiona kuwa waadilifu. Je, unakumbuka sala ya Mfarisayo hekaluni? "Bwana, nakushukuru kwa kuwa mimi si kama mtoza ushuru huyu hapa karibu nami." Askari wa Kirumi walijivunia kuwa wameushinda ulimwengu kwa nguvu. Kwa hiyo anakuja mtoto wa seremala akisema, "Heri wanyenyekevu." Hiyo ni kali kabisa, sivyo?

Mafarisayo walikuwa "waliotakaswa." Walijiona kuwa bora kuliko wengine hata wasingeweza kumgusa “mwenye dhambi”. Yesu, hata hivyo, “rafiki wa wenye dhambi” alikuja akisema: “Heri waliao”; yaani wale waliojawa na huruma, moyo wenye hisia, waliotubu, wale ambao mioyo yao imeguswa na huzuni za wengine.

Milki ya Kirumi iliishi kwa kanuni ya "maweza hufanya haki" na sauti iliyozungumza sana ni upanga. Yesu wetu alifundisha: "Heri walio wapole."

Mafarisayo waliiba nyumba za wajane na kwa kujifanya waliomba sala ndefu lakini Yesu alisema: "Heri wenye njaa na kiu ya haki."

Mafarisayo walitangaza kwa tarumbeta kwamba walikuwa karibu kumpa mwombaji sarafu. Walisali katika viwanja vya jiji na barabara ili waonekane na watu. Lakini Yesu alifika kwenye eneo hilo akisema, “Heri wenye moyo safi, wenye moyo safi.

Milki ya Roma iliishi kwa ajili ya vita, ushindi, na uharibifu. Yesu alifundisha, "Heri wapatanishi."

Je, unaweza kuwazia itikio la watu waliomsikia Yesu akifundisha? Ingekuwa kama yule mtu aliyetoa maoni yake kuhusu agizo la Yesu la "kugeuza shavu lingine": Mtu huyu alisema, "Hilo halitafanya kazi tena. Ukifanya hivyo utapata hasara kila wakati." Wengine wanafikiri maneno ya Yesu ni mazuri lakini hayatumiki. Hata hivyo, kumbuka kwamba Yesu hakufundisha tu, bali aliishi yale aliyofundisha. Mafarisayo na Utawala wa Kirumi wametoweka duniani lakini Yesu bado yu hai. Haishi tu katika mafundisho yake na kwa wafuasi wake bali alifufuka kutoka kwa wafu na

ufalme aliokuja kuusimamisha hakika ulianzishwa na mamilioni wameingia humo na bado wanaingia.

Yesu alisema kwamba wale wanaolia wanabarikiwa kwa sababu watafarijiwa. Wazo hili ni kinyume na mawazo ya kisasa ambayo yanatufundisha kwamba wanaume halisi hawalii. Tunasikia jamii yetu ikiwaambia vijana: "Usiangalie nyuma, furahia maisha, furahiya, unazunguka mara moja tu, fanya chochote unachojisikia kufanya, kuwa na huzuni au kuhisi majuto ni ujinga." Lakini Yesu bado alitangaza kwamba wale wanaolia wamebarikiwa.

Kuna, yenyewe, hakuna wema katika kulia. Yesu hasemi tamaa, kujihurumia, majivuno yaliyojeruhiwa, tamaa iliyokatishwa tamaa, maumivu, au kuteseka. Yesu hasemi, "Heri mtoto aliyeharibiwa ambaye analia wakati hapati anachotaka." Hasemi: Heri mhalifu aombolezaye kwenda jela." Siyo hivyo kabisa. Mtu mwenye huruma, mwenye majuto na mwenye hisia, ni yule mwenye moyo unaoguswa na mateso ya wengine au dhambi zake mwenyewe. Mtu huyu atabarikiwa kwa sababu Mungu atamfariji katika huzuni zake.

Waridi lina harufu nzuri lakini vunja petali ya waridi na uone kitakachotokea. Utagundua kwamba kila petali ina ghala la manukato ambayo ilikusudiwa kufa kwenye ua. Ndivyo ilivyo kwa moyo wa mwanadamu uliofungwa, usio na hisia, usiovnjika kamwe, unaishi kwa ajili ya nafsi yako tu. Haitawahi kupata hazina iliyofichwa ndani. Hazina hiyo inawekwa huru tu wakati moyo umevunjika, usikivu, majuto, na huruma. Ni kweli: heri wale wanaolia.

YESU NI MFANO WETU WA HURUMA:

Unaposoma Injili, utavutiwa na huruma ya Yesu. Siku zote aliguswa na hali ya kukata tamaa ya wenye huzuni. Mtu mwenye ukoma akamjia huku akilia, "Ukipenda, unaweza kunitakasa." Sasa wenye ukoma hawakupendeza sana kwa sura. Walipigwa marufuku kutoka kwa jamii. Lakini kulikuwa na jambo fulani kumhusu Yesu ambalo liliwafanya wajue wangeweza kumkaribia. Yesu aliwavuta kwake ili kwamba haikuwa nje ya tabia kwamba, aliposikia ombi la mwenye ukoma, "alihuzunika sana", alinyoosha mkono wake, akamgusa, na kusema: 'Safi!' Na hakuwahi kushindwa kuwafikia na kuwagusa, akiwaacha wakiwa safi kabisa. Hivyo ndivyo tu Yesu alivyokuwa.

Katika jiji la Naini, alimwona mjane kwenye maziko ya mwanawe wa pekee. Alipoona huzuni yake, alimwonea huruma, akasema, "Usilie." Kisha akaendelea kumfufua mwanawe.

Akitoka Yeriko, muda fulani baadaye, Yesu aliwaona vipofu wawili, "akawagusa macho na mara wakapata kuona".

Biblia haisemi kwamba Yesu alilia aliposikia kwamba rafiki yake Lazaro amekufa. Lakini alipofika kaburini, akamwona Mariamu na wengine wakilia, "aliugua rohoni na kufadhaika" na kulia. Huzuni ya wengine iligusa moyo wake nyeti. Iwe walikuwa wenye huzuni, vipofu, vilema, wenye ukoma, makahaba, au watenda-dhambi wa kawaida tu, Yesu alihisi maumivu yao na kufanya yote aliyoweza ili kuwasaidia.

NENO ambaye alifanyika mwili, aliyeumba ulimwengu na kuweka kila kitu kwa utaratibu, ambaye bado anashikilia yote pamoja kwa nguvu kwa mamlaka yote; kimungu lakini mwenye huruma na mwenye hisia kwa maumivu na huzuni zetu - huyu ndiye Yesu wetu!!! Mwone Muumba wako kwa macho ya moyo wako, mwenye uchungu na kulia, na utajua maisha ya Kristo kidogo zaidi. Hutasema tena, "wanaume halisi hawalii".

Hata hivyo, huruma kubwa zaidi ya Yesu si kwa miili iliyo wagonjwa bali kwa nafsi zilizo wagonjwa. Tunasoma katika Mathayo 9:35-36 jinsi Yesu alivyohisi huruma kwa umati ambao walikuwa kama kondoo wasio na mchungaji, watu waliopotea, waliokuwa wakitanga-tanga bila kusudi, bila kujua walichokuwa wakitafuta, wala walikoelekea. Mtu anaweza kusema, "Hilo ni tatizo lao. Kila mmoja anachagua hatima yake mwenyewe." Lakini Yesu hangefunga moyo wake kwa hali yao. Aliguswa na hali yao ya kiroho. Ndiyo maana alikuja.

Yesu, akiingia katika mji wake alioupenda, Yerusalemu, naye akalia. Aliangalia mustakabali wa jiji hilo na kulikuwa na giza. Wayahudi walimkataa Yesu na kukataa kutubu dhambi zao na kwa hiyo wangepata adhabu kali. Majeshi ya adui yangevamia na kuharibu jiji hilo. Wakaaji wote wangeuawa au kuuzwa kama watumwa katika nchi nyingine. Hekalu tukufu, ishara ya pendeleo lao na uwepo wa Mungu kati yao lingebomolewa, bila kuacha jiwe juu ya jiwe. Hayo yote yalifanyika miaka 40 baadaye. Yesu aliwapenda na alilia akifikiria juu ya hatima ya waasi na wasiotii.

Ni muhimu kwamba tukio hili lilitokea wiki moja kabla ya kifo chake cha uchungu. Katika mkesho wa kifo chake cha kikatili, Yesu hakujililia mwenyewe bali alilia juu ya Yerusalemu, akijua walikuwa wamekataa tumaini lao pekee la wokovu walipomkataa. Machozi yake hayakuwa kwa ajili ya mateso yake mwenyewe yaliyokaribia bali mateso ya wale aliwapenda. Yesu alikuwa na huruma kwa wenye dhambi. Yesu ana huruma kwako leo, iwe kwa upweke wako, maumivu, huzuni, au hali yako ya dhambi. Anaweza kukuokoa. Anataka kukuokoa. Alikufa ili kukuokoa.

"Yesu Kristo ni yeye yule, jana, leo na hata milele." Habadiliki wala hatabadilika kamwe. Kwa huruma aliyokuwa nayo kwa watu hao, leo "atahurumia udhaifu wetu ... katika mambo yote tujaribiwavyo kama sisi, bila kufanya dhambi" (Waebrania 4:15). Yesu anakulilia katika dhiki zako na anataka uwasikie wengine katika huzuni zao pia. Yesu ndiye kielelezo chetu kikamilifu cha mtu mwenye huruma, mwenye hisia.

SURA YA 3.

YESU: WAPOLE (Mathayo 5mstari5).

UPOLE: NI NINI?

Mara nyingi tunasikia kwamba Wakristo wanapaswa kuwa tofauti na watu wa ulimwengu. Hii ni kweli. Tofauti ambayo Kristo hufanya katika maisha yetu inapaswa kuonekana sana. Lakini, si

kwamba mtu aliye ndani ya Kristo anapaswa kutembea akiwa amevalia suti na tai au kwamba mwanamke Mkristo anapaswa kutumia tu nguo za kujitengenezea nyumbani au kuvaa nywele zake kwa njia fulani. Mambo haya ni ya nje; yaani ya juu juu (juu ya uso). Yesu alisema kwamba tofauti kati ya wafuasi wake na mtu wa ulimwengu iko katika utu wake wa ndani, tabia yake. Kile ambacho ulimwengu unapaswa kuona unapoyatazama maisha ya Mkristo ndicho hasa maonyesho ya ndani, ya kiroho ya unyenyekevu, huruma, upole, haki, rehema, usafi, amani, na uaminifu. Tunapoanza kudhihirisha sifa hizi, ulimwengu utaona waziwazi, Bwana atatukuzwa na watu wengi zaidi watakutwa kuelekea Njia.

Mojawapo ya sifa zinazotafutwa sana ni upole. Mtu fulani aliwahi kusema, "Ikiwa sifa zote za Mungu zingetolewa kwa mnada, ya mwisho kuuzwa ingekuwa upole." Watu wachache wanaelewa ni nini na wachache bado wanathamini sifa hii ambayo inamtambulisha Bwana Yesu.

"Heri wenye upole maana hao watairithi nchi," Yesu alisema, Je, maana ya kuwa mpole? Kulingana na kamusi yetu, kuwa mpole inamaanisha "kuonyesha subira na unyenyekevu, upole ... kulazimishwa kwa urahisi, kunyenyekea". Mtu mpole hawezi kutupa inafaa au kuruka kutoka kwa mpini kwa shinikizo. Sawe nzuri ni "mpole". Mtu mpole anadhibitiwa.

Kuwa mpole haimaanishi kuwa dhaifu. Farasi, kabla hajafugwa, ana nguvu lakini, kuwa mwitu ni bure kwa mwanadamu. Baada ya kufugwa haipotezi nguvu zake. Inakuwa tu kufugwa, kudhibitiwa na muhimu. Ufafanuzi mzuri wa upole ni "nguvu chini ya udhibiti".

Rumi iliushinda ulimwengu lakini Wakristo walishinda Ufalme wa Kirumi. Nero alirushwa na kujigeuza kitandani mwake katika jumba la kifalme huku Wakristo wakiwa wamelala kwa amani katika vyumba vyao vya gereza. Walipata ushindi katika ukombozi wao na ujasiri wao ulikuwa matokeo ya kusadiki kwao. Walipata subira katika mateso yao. Wakristo hao wa kwanza walipata nguvu za kiroho, zenye msingi katika kweli, zilizotiwa moyo katika mateso, na ambayo yalionyesha sura ya asili ya Kristo. Hebu tuchunguze sifa hii ambayo ni muhimu sana katika maisha ya Kikristo: upole.

YESU NI MFANO WETU WA UPOLE.

Labda ubora usioeleweka zaidi wa maisha ya Kristo ni upole au upole wake. Hakuwa dhaifu bali mwenye nguvu. Unakumbuka jinsi alivyokamatwa, kupigwa kwa fimbo, kupigwa mijeledi, kutemewa mate, na kudhihakiwa? Umati ulitaka auawe na akasulubishwa kwenye msalaba wa Warumi. Umati wa watu ukamwambia, "Ikiwa wewe ni Mwana wa Mungu, shuka!"

Sasa fikiria kile ambacho angeweza kufanya. Angeweza kudhibiti tufani kwa neno, kutembea juu ya maji, kulisha watu 5,000 kwa mikate michache na samaki, na hata kufufua wafu. Msalabani, angeweza kuwaita malaika 10,000 ili kumweka huru na kuharibu kizazi hicho kisicho na shukrani. Lakini hakufanya hivyo. Yesu, "hakufanya dhambi, wala hila haikuonekana kinywani mwake ... alipotukanwa, hakurudisha matukano; alipotewa hakutisha, bali alijikabidhi kwake yeye ahukumuye kwa haki". Sikiliza kile alichosema kwenye msalaba huo: "Baba, uwasamehe kwa

maana hawajui watendalo." Sasa huo ni upole, unaofafanuliwa ipasavyo kuwa ni nguvu chini ya udhibiti, utulivu katikati ya majaribu, na utulivu wa nafsi hata katika hali ngumu.

Upole wa Mesiya ulikuwa mada ya unabii katika Isaya 12 mstari wa 1 hadi 4 au Mathayo 12 mstari wa 15 hadi 21 hutaja sifa za mtu huyu ambaye Yehova alisema hivi kumhusu: "Tazama, mtumishi wangu ninayemtegemeza, mteule wangu ambaye nafsi yangu imependezwa naye! Hatalia, wala hatapaza sauti yake, wala hatatoa sauti yake katika njia kuu yake; kitani inayofuka moshi hatauzima." Yesu hakusimama barabarani, akipiga kelele, huku uso wake ukiwa mwekundu kwa hasira, akijaribu kuwasadikisha wasioamini juu ya makosa ya njia zao. Yesu, kulingana na unabii huu, hakuharibu mwanzi uliovunjika au kuzima taa ya taa inayofuka.

Fikiria maneno haya mawili: Wakati huo, mwanzi au fimbo ndogo ilitumiwa kama rula au miwa. Ikiwa umeivunja, ikawa haina maana. Mwanzia huu uliovunjika unawakilisha mtu dhaifu, dhaifu. Yesu aliwatazamaje watu dhaifu na dhaifu? Hakuwadharau. Yesu, miongoni mwa wanyonge, waliodharauliwa, au waliotengwa, alionyesha subira na huruma. Alijitambulisha nao, akawatendea kwa heshima, na kuwainua hadi kwenye ndege ya juu zaidi. Hakuwatupa; badala yake, aliwatendea kwa uangalifu zaidi. Alikuwa mpole.

Utambi unaofuka ulifanana na huu. Wakati mshumaa au taa ya mafuta inazima, wick huanza kuvuta na kuvuta. Hilo linaweza kuwasha macho kwa hivyo jambo rahisi zaidi kufanya lilikuwa kufikia na kubana utambi. Inatoka haraka. Utambi huo unaofuka unawakilisha mtu mwenye kuudhi, asiyefaa. Yesu alimtendeaje mtu wa aina hiyo? Aliwavumilia! Badala ya kuwaondoa, aliwatunza. Yesu hakuwakanyaga watu dhaifu, wenye kuchukiza, wenye matatizo, wasiokomaa!

Yesu hakukuza udhaifu bali uvumilivu na hivyo aliweza kuwasaidia wanyonge kuwa na nguvu. Hakuwabebecha mizigo mizito hata wasiweze kuibeba. Siku zote aliwaita watu kuwa na tabia njema na kuwa na tabia njema lakini, wakati huo huo, alielewa na kuvumilia upumbavu na kutokomaa kwa wanyonge. Yesu alikuwa upande wa wanyonge. Hakuacha kuwa mpole.

Inaweza kuonekana kuwa ya ajabu kusema lakini Yesu hakuacha upole wake alipowafukuza wabadili-fedha kutoka hekaluni. Hakuwa nje ya udhibiti. Badala yake, alijua hasa alichokuwa akifanya. Hakuacha kuwa mpole katika Mathayo 23 alipowashutumu wanafiki: "Nyoka, wazao wa nyoka! Mwawezaje kuepuka hukumu ya kuzimu?" Wala hataacha kuwa mpole wakati, siku moja, "atakapofunuliwa kutoka mbinguni pamoja na malaika zake wenye nguvu, katika mwali wa moto, akiwalipiza kisasi wao wasiomjua Mungu, na wao wasioitii Injili ya Bwana wetu Yesu Kristo. Kuwa mpole haimaanishi hupigani na uovu, humkemei mwenye dhambi, au kujaribu kurekebisha dhuluma. Wakati mwingine nguvu lazima itumike. Ni lazima tuchukue hatua, tuseme, na tupinge, lakini tunafanya tu kwa njia ifaayo, kwa njia ya Yesu, njia inayodhibitiwa.

SURA YA 4.

YESU: WENYE HAKI (Mathayo 5mstari6).

HAKI: NI NINI?

"Heri wenye njaa na kiu ya haki; maana hao watashibishwa." Ukweli wa Biblia ni kwamba mwanadamu ahitaji zaidi ya chakula na vinywaji ili kuendeleza uhai wake. Anahitaji lishe ya kiroho kwa ajili ya nafsi yake. Ndiyo maana Yesu alisema, "Mtu hataishi kwa mkate tu, ila kwa kila neno litokalo katika kinywa cha Mungu. Pia alisema, "Msikifanyie kazi chakula chenye kuharibika, bali chakula kidumucho hata uzima wa milele, ambacho Mwana wa Adamu atawapa ninyi, kwa sababu Mungu Baba amemwekea muhuri.

Mwanadamu si mnyama tu mwenye mahitaji ya kimwili. Sisi ni uumbaji maalum wa Mungu, tuliombwa kwa sura na mfano wake, tukiwa na mahitaji na matamanio ya kiroho, kihisia, na kimwili. Tunahitaji uhusiano wa karibu na Mungu Muumba wetu na hii inakuja kupitia Yesu Kristo.

Mathayo 5 mstari wa 6 hutukumbusha matukio ya televisheni ya wahamiaji wenye njaa wanaokimbia ukame, machafuko ya wenyewe kwa wenyewe, au msukosuko wa kisiasa wakiwa wamevaa tu migongoni mwao. Wanafanya kazi au kusafiri kwenye joto kali huku mifupa ya watoto wao wadogo ikionekana kutokeza kwenye ngozi yao iliyobana na matumbo yao yakivimba kwa vimelea. Wengi wetu hatujui jinsi njaa halisi inavyohisi. Ni furaha iliyoje kwa wakimbizi hao kupata chakula na maji tele!

Watu wanatafuta kitu maishani ambacho kinakidhi matakwa na mahitaji yao. Wana njaa na kiu lakini sio mkate na maji tu. Wanataka vitu, mali, uhusiano wa karibu, maana ya maisha, na amani. Wanataka kuwa na furaha. Hata hivyo, kuna njaa muhimu zaidi ambayo Mungu anataka tuione na huwa tayari kutosheleza. Ni njaa na kiu ya haki. Kukumbuka kwamba "heri" wakati mwingine hutafsiriwa kama "furaha", ona kile ambacho Yesu hakusema. Hakusema kwamba wale wanaotafuta furaha watakuwa na furaha. Badala yake, alisema kwamba wale wanaotafuta uadilifu watakuwa na furaha. Wale wanaomtafuta Mungu na mapenzi Yake, wale wanaotaka kufikiri na kutenda ifaavyo, watakata furaha.

Mara nyingi, watu walio na njaa na kiu hujaribu kutosheleza tamaa zao kwa njia mbaya. Mtoto anafika shuleni akiwa na njaa na kujishibisha pipi, lakini ikifika wakati wa chakula cha mchana, hataki kula tena. Ndivyo ilivyo kwamba wengi wanaojaribu kutosheleza tamaa zao kwa vitu vya kimwili, kama vile pombe, dawa za kulevya, ngono, burudani mbalimbali, na anasa zisizo za kiroho, hugundua kwamba hawapati furaha ya kudumu. Yesu alituonyesha njia ya kupata uradhi wa kweli, uradhi, na uradhi maishani. Heri wenye njaa na kiu ya haki.

YESU NI MFANO WETU WA HAKI.

Miaka elfu moja kabla ya kuzaliwa kwake, ilitabiriwa juu ya Yesu: "Unapenda haki na kuchukua uovu". Pia ilitabiriwa kwamba: "Kwa haki, atawahukumu maskini na atawahukumu kwa adili wanyenyekevu wa dunia; ataipiga dunia kwa fimbo ya kinywa chake na kwa pumzi ya midomo yake atawaua wasio haki. Haki itakuwa mshipi wa viuno vyake, na uaminifu mshipi wa viuno vyake".

Yesu ndiye kielelezo chetu bora cha haki, lakini unajua haki ni nini? Ni sawa na haki, tu kwa kiwango cha kibinafsi. Sio tu kuwatendea wengine kwa haki au ipasavyo bali pia kujitendea haki wewe mwenyewe. Katika maisha yake hapa, Kristo aliwatendea watu kwa haki, alifanya yaliyo sawa, alihukumu uovu, na kuwatetea wasio na hatia. Uadilifu wake ni pamoja na kulipiza kisasi kwa uovu uliotendwa. Yeye ni hakimu mwadilifu ambaye anahusika katika vita kati ya mema na mabaya. Kwa maana hii, yeye hana upendeleo. Anataka mema kushinda mabaya. Yesu anapenda lililo sawa lakini anachukia lililo baya. Inapaswa kuwa muhimu kwetu kujua kwamba sikuzote Yesu alifanya na atafanya yaliyo sawa sikuzote.

Yesu Kristo, Mwenye haki, sikuzote alifanya yale ambayo Mungu alitaka. Hata mwizi msalabani alipaswa kukiri: "Tumehukumwa kwa haki, kwa kuwa tunapokea malipo ya matendo yetu; lakini mtu huyu hakutenda kosa lolote". Kwa sababu alikuwa mwadilifu, angeweza kusema: "Shetani hana madai juu yangu". Sikuzote alifanya yaliyo sawa mbele za Mungu. Alionyesha haki yake alipowafukuza wabadili-fedha kutoka hekaluni. Hangeweza kuruhusu watu wageuze nyumba ya Baba yake kuwa pango la wanyang'anyi.

Yesu hakukataa kamwe mtu kwa sababu ya makosa yake ya wakati uliopita wala hakuacha kweli kwa ajili ya mapokeo ambayo yangewanyima msaada wenye uhitaji. Aliwaheshimu waandamani wake na kushiriki kweli na wengine. Katika kila neno na tendo, Yesu alituonyesha mfano kamili wa maana ya kuwa mwadilifu.

Yesu ndiye kielelezo chetu cha ukomavu. Yeye ndiye chanzo cha nguvu na matunda yetu. Kama alivyofanya, lazima tutamani ushirika wa familia ya Mungu, tukijilisha wenyewe kwa Neno la Mungu, na kushiriki mali zetu na wengine. Ni lazima tumtii Mungu badala ya wanadamu. Haya ndiyo maisha ambayo Yesu alitufunulia.

Haki ya Kristo pia inaonekana katika daraka lake la Hakimu. "Mungu ameweka siku ambayo atauhukumu ulimwengu kwa haki kupitia Yesu". Atakapokuja katika hukumu, atawagawanya kondoo na mbuzi. "Imetupasa sisi sote kudhihirishwa mbele ya kiti cha hukumu cha Kristo, ili kila mtu apokee yale aliyotenda kwa mwili, kama alivyotenda, kwamba ni mema au mabaya". Je, Hakimu Muadilifu atakuambia nini siku hiyo?

SURA YA 5.

YESU: MWENYE REHEMA (Mathayo 5mstari7).

REHEMA: NI NINI?

Yesu alifafanua rehema kwa hadithi: "Kulikuwa na mfalme mmoja ambaye aliamua kufanya hesabu na watumishi wake. Aligundua kwamba mtumishi mmoja alikuwa na deni lake la talanta 10,000 – pesa kidogo. Mtumishi huyo hangeweza kamwe kulipa deni lake – hata milele. Mfalme, basi, akaamuru watu wake: "Mtupeni shimoni; auze mali yake yote, pamoja na mke wake na

watoto wake!" Yule mtumishi akamsihi, "Bwana wangu, tafadhali nivumilie. Nitalilipa zote. Nahitaji muda tu." Ombi hilo liligusa moyo wa mfalme na - mshangao wa mshangao - akaishia kufuta deni lote. Mtumishi aliondoka akirukaruka na kupiga kelele kwa furaha! Muda si mrefu, alikutana na mtumishi mwenzake ambaye alikuwa na deni lake la pesa. Ilikuwa ni kiasi kidogo tu, lakini mtumishi wa kwanza alidai malipo ya haraka. Ingawa ilikuwa ni deni ndogo, mtumishi huyo alikuwa na uwezo wa kulipa deni kubwa, basi mtumishi huyo alikuwa na uwezo wa kwanza kulipa deni kubwa. mtumwa huyo kutupwa gerezani mpaka atakapolipa deni lake." Sasa katika hadithi hii, ni nani aliyekuwa na huruma - mfalme au mtumishi wa kwanza? Bila shaka, alikuwa mfalme, kwa sababu aliguswa na hali ngumu ya mdaiwa na alifanya kitu ili kupunguza mateso yake.

Yesu alitembea na wanafunzi wake siku moja ya Sabato, siku ya mapumziko ya Wayahudi. Ilikuwa wakati wa chakula cha mchana na wanafunzi walikuwa na njaa. Walifika kwenye shamba la mahindi tayari kwa kuvunwa. Kulitokea mchezo wa kuigiza: watu wenye njaa, wakitazama shamba la nafaka iliyoiva, na kundi la Mafarisayo wakitazama kundi hili la wanafunzi wa Yesu na kufikiri: "Ni Sabato. Hairuhusiwi kufanya kazi siku ya Sabato. Watazame kwa makini kuona kama wanachuma nafaka ili kula. Ikiwa wanachuna, tunayo!" Sasa Yesu atafanya nini? Je, atazingatia mahitaji ya wanafunzi wake na kuwakosoa maadui zake? Au atakubali mila zilizotungwa na wanadamu na kuwaacha watu wake wafe njaa? Rehema ingefanya nini? Jibu ni dhahiri.

Mwenye rehema alifafanua kuwa mahitaji ya wanadamu ndiyo kipaumbele chake. Kwa kweli, hii haikukiuka kwa vyovyote sheria ya Mungu ambayo ilitolewa kuwabariki watu. Ilipingana tu na mila za wale wanafiki wa kisheria ambao walibuni kanuni na mizigo ambayo hata wao hawakuweza kuibeba. Rehema hushughulikia mahitaji ya watu mbele ya sheria na desturi zilizotungwa na mwanadamu.

Dini bila huruma ni tupu na imekufa na haitoki kwa Mungu. Hakuna mtu ambaye anaondoa rehema kutoka kwa maisha yake anaweza kudai kwamba anamfuata Yesu. Kuwa au kutokuwa na huruma si jambo dogo. Katika hukumu, Kristo atawaambia wale wasio na huruma: "Ondokeni kwangu, mliolaaniwa, mwende katika moto wa milele aliowekewa tayari Ibilisi na malaika zake; kwa maana nalikuwa na njaa, hamkunipa chakula; nalikuwa na kiu, hamkuninyweshwa; Ndipo hao nao watamjibu, wakisema, Bwana, ni lini tulipokuona ukiwa na njaa au kiu, au u mgeni, au uchi, au u mgonjwa, au mfungwa, nasi hatukukuhudumia? Ndipo atawajibu, akisema, Amin, nawaambia, kwa kadiri msivyomtendea mmojawapo wa hao walio wadogo, hamkunitendea mimi." Rehema ni sehemu muhimu ya Ukristo wa kweli.

"Heri wenye rehema kwa maana watapata rehema" alisema Yesu. Rehema ni pale tunapohisi uchungu wa mtu aliye katika hali mbaya. Walakini, sio tu kuhisi maumivu, lakini kuchukua hatua ili kupunguza na kusaidia. Sisi sote huhisi maumivu na hitaji wakati mwingine. Bila shaka, tunahitaji neno la kutia moyo au ishara ya fadhili. Watu wanaotuzunguka pia wanahisi mambo haya haya na wanahitaji neno hilo la fadhili na mkono wa usaidizi.

Yesu alitufundisha kwamba Mungu angethawabisha utunzaji na upendo wetu kwa wengine. "Tutapokea rehema". Yesu alisema katika Mathayo 6 mstari wa 14 kwamba "mkiwasamehe watu

makosa yao, na Baba yenu wa mbinguni atawasamehe ninyi." Mtu mwenye rehema kweli atabarikiwa. Atahisi kwamba uhai wake una thamani fulani na pia atakuwa na hakika kwamba Mungu anayethawabisha anamtazama kwa furaha kubwa.

YESU NI MFANO WETU WA REHEMA.

Hakuna anayelingana na Yesu. Alipitia maisha akiwa na ajenda iliyojaa kazi muhimu lakini kila mara alipata wakati wa kuacha na kushughulikia mahitaji ya wale walio karibu naye. Kumsaidia mtu mwingine haikuwa kupoteza wakati kwa Yesu. Vipambebele vyake vilikuwa tofauti sana na vile vya ulimwengu. Alipokuwa akishuka kutoka mlimani baada ya kutoa mahubiri yenye nguvu, alikutana na mtu mwenye ukoma ambaye alisema, "Bwana, ukitaka, waweza kunitakasa." Yesu akanyosha mkono wake, akamgusa, akisema, Nataka, takasika. Tukio hilo lilirudiwa kwa zaidi ya miaka mitatu wakati wa huduma ya Kristo duniani.

Kwa kujibu mara kwa mara maombi ambayo huenda tukaona hayatufai, hatujasoma kamwe katika Biblia kwamba Yesu aliwahi kukutana na mtu mwenye uhitaji akiomba msaada naye akashindwa kumsaidia. Hadi mwisho kabisa, tunamwona Kristo, amesulubiwa msalabani Kalvari, akifa kwa uchungu kati ya wezi wawili. Mikono yake ilikuwa imejaa matatizo yake lakini, kusikia ombi la mwizi, aliona huruma kubwa. Ingawa yeye mwenyewe alikuwa akiteseka kwa uchungu na fedheha, aliweza kumsamehe mwizi. Huyu ndiye Yesu wetu! Alitudharau, akiwa na hatia ya dhambi nyingi sana zilizotendwa dhidi ya Baba Yetu wa Mbinguni, na bado alishuka kwenye udongo huu mdogo wa udongo ili kuishi miongoni mwa wenye dhambi kama wewe na mimi, kwa sababu tu tulihitaji rehema yake isiyo na kikomo.

Sasa basi, je, tunajisikiaje kwa wale watu wanaojifunika wenyewe na uchafu wa dunia hii na uvundo wa dhambi? Tukijua kwamba hawatakuwa na chakula kesho na hatima mbaya zaidi kuliko kifo inawangoja katika hukumu, je, tutajitahidi kusaidia? Yesu alifanya. Ikiwa tunataka kuishi maisha ya Kristo, tutafikia pia kusaidia.

SURA YA 6.

YESU: WALIO SAFI (Mathayo 5mstari8).

USAFI: NI NINI?

Watu wengi wana maoni yasiyo sahihi kuhusu maana ya kuwa mwamini. Mmoja wa watu kama hao aliuliza ikiwa alikuwa mwamini, akajibu: "Ndiyo, mimi ni mwamini kwa sababu sinywi pombe, sivuti sigara, sicheza dansi, au kucheza kamari." Kilichokuwa muhimu kwake ni orodha ya makatazo, lakini sheria ya Kristo siku zote ilisisitiza zaidi kile unachofanya na jinsi ulivyo kwa ndani kuliko mambo usiyoyafanya. Tabia yako inapaswa kuwa na itakuwa tafakari rahisi ya kile kilichopo moyoni mwako. Umuhimu wa sifa za kibinafsi, za ndani unaonyeshwa katika msembo ufuatao wa kawaida:

"Panda mawazo na utavuna matendo yako.

Panda vitendo na utavuna tabia zako.

Panda tabia na utavuna tabia yako.

Panda tabia na utavuna hatima yako."

Kweli, yote huanza na mawazo. "Maana aonavyo mtu moyoni mwake, ndivyo alivyo." Matendo sio jambo muhimu zaidi. Hakika matendo yako ni muhimu, lakini ukweli ni kwamba "Mtu mwema katika hazina njema ya moyo wake hutoa mema, na mtu mwovu katika hazina mbovu ya moyo wake hutoa mabaya. Kwa maana kinywa chake hunena yaujazayo moyo wake". Msisitizo mkuu wa maendeleo ya kiroho lazima daima uwe mtu wa ndani; yaani moyo.

Heri wenye moyo safi maana hao watamwona Mungu." Sarafu ya usafi ambayo Yesu aliizungumzia katika Mathayo 5. **mstari8** ina pande mbili: maadili na uaminifu. Neno linalotafsiriwa hapa "safi" ni neno la Kigiriki katharos, linalofafanuliwa kuwa safi, safi, lisilochafuliwa, lisilochafuliwa, mnyoofu, mnyoofu, na lisilo na uovu. Yesu alisema moyoni hutoka mawazo mabaya, uuaji, uzinzi, uasherati, wivi, ushuhuda wa uongo, na matukano. Hayo ndiyo mambo yamtiayo mtu unajisi."

Uchafu ni kumtazama mwanamke kwa matamano ya haramu huku usafi ni kinyume chake.

Usafi unahusisha uaminifu wa nia. Hata neno "mnyoofu" linatokana na maneno ya Kilatini yenye maana ya "bila nta". Hii inahusu desturi ya kale ya kuficha makosa katika kazi ya sanaa na nta, kujaribu kudanganya mnunuzi. nzurikipande kilikuwa bila nta; yaani ya dhati, ikimaanisha kuwa ilikuwa 100% au bila uchafu. Kama asali tupu au maziwa safi, kilicho ndani ya chupa ndicho kilichoandikwa kwenye lebo. Yesu aliwajibu wanafiki hao sana kwa sababu walikuwa "kama makaburi yaliyopakwa chokaa ambayo kwa nje yanaonekana kuwa mazuri, lakini ndani yamejaa mifupa ya wafu na uchafu wote. na "kwa nje wanaonekana kuwa wenye haki kwa wanadamu, lakini ndani [walikuwa] wamejaa unafiki na uasi-sheria." "Bwana haangalii kama mwanadamu aangaliavyo; maana wanadamu huitazama sura ya nje, bali BWANA huutazama moyo." Sio urefu, nguvu ya misuli, talanta, charisma wala mavazi ambayo hufafanua mwanaume. Ni moyo. Je, tunaweza kuwa wasafi moyoni?

YESU NI MFANO WETU WA USAFI.

Maisha makamilifu na safi ya Kristo yalikuwa uthibitisho hai kwamba tunaweza pia kuwa safi. Aliishi katika mwili lakini hakujitoa kwa tamaa chafu za mwili. Hakutenda dhambi kamwe. Hakuwahi kumwagalia mwanamke kwa nia chafu. Hakuwahi kutenda uwongo.

Kati ya wale waliomfuata, hakuna aliyewahi kutilia shaka mwenendo wake. Maadui zake walimshtaki kwa kukufuru kwa sababu alidai kwamba yeye na Baba walikuwa umoja. Maadui zake walikuwa wakijaribu kila mara kumshika kwa mkanganyiko fulani lakini hawakufanya hivyo. Si mara moja! Alikuwa na maisha ya mateso na majaribu lakini hakuwahi kushindwa. Angeweza kusema: "Mimi ndimi nuru ya ulimwengu. Yeyote anifuataye hatakwenda gizani kamwe". Akauliza: "Ni nani kati yenu anayenishitaki mimi kwa dhambi?" Jibu lilikuwa kimya tu. Wakati

mmoja wa Mitume wake mteule alipochukua pesa ili kumsaliti Yesu, habari pekee yenye manufaa ambayo angeweza kutoa kwa adui za Yesu ilikuwa mahali ambapo angeenda kusali. Yesu alikuwa vile alionekana kuwa na vile alidai kuwa.

Kristo hakuwa na nia za ubinafsi au za ubinafsi. Hakutumia kubembeleza ili kushinda wafuasi au kuwezesha misheni yake. Unyoofu wake ulimgharimu sana lakini kwa Mafarisayo, alisema kweli, hata wakati hawakupenda. Kwa Pilato, ambaye alikuwa na uwezo wa kumuua au kumwacha huru, alikiri kwamba yeye ni mfalme na alikuwa na mamlaka yote. Alivutia watu, lakini sababu yake ya kuwasaidia watu ilikuwa kwamba aliwahurumia. Mafarisayo wangempa yule maskini sarafu lakini baada tu ya kukata pembe yao ili kuwavutia watu wote. Yesu aliwaponya wagonjwa na kufufua wafu na kuwaagiza wasimwambie mtu yeyote. Ni tofauti iliyoje! Yesu alitupa kielelezo kikamilifu cha unyoofu, usafi, utakatifu, na unyenyekevu. "Uniumbie moyo safi, Ee Mungu!" Na tuongeze: "Uzima wa Kristo uwe maisha yangu pia!"

SURA YA 7.

YESU: MTAYARISHAJI (Mathayo 5mstari9).

MPAKA AMANI: NI NINI?

Kwa miaka mingi nyota kubwa ya fedha ilipamba kilele cha Kanisa la Nativity huko Bethlehemu. Siku moja, huko nyuma katika miaka ya 1800, Kanisa Katoliki la Kirumi, lililoshiriki sehemu ya jengo na Kanisa la Kiorthodoksi la Ugiriki, liliamua kuangusha nyota ya fedha na badala yake kuweka nyota yao wenyewe. Lakini Kanisa Othodoksi la Ugiriki lilikataa kuwaruhusu. Kanisa la Kiorthodoksi la Ugiriki liliungwa mkono na Urusi na Ufaransa iliunga mkono Kanisa Katoliki la Roma, lakini ilikuwa Uturuki iliyotawala Palestina wakati huo. Uturuki ilipojiunga na Kanisa Katoliki la Roma, Urusi ilitangaza vita dhidi ya Uturuki. Mara moja Ufaransa na Uingereza ziliungana na Uturuki na kupigana kile ambacho historia inakiita Vita vya Crimea. Ilichukua zaidi ya miaka mitatu, kutoka 1853 hadi 1856. Mwishoni mwa vita hivyo, nyota ilishuka.

Je, haishangazi kwamba mahali pale pale alipozaliwa Mfalme wa Amani, karibu kila mara kumekuwa na migogoro na vita? Kamera za televisheni zinapotupeleka Bethlehemu karibu msimu wowote wa Krismasi, tutaona askari wenye silaha wakitazama umati unaokusanyika ili kumwabudu Mfalme wa Amani.

Inakadiriwa kwamba katika historia yote ya wanadamu, chini ya asilimia nane ya historia iliyorekodiwa inaweza kuelezewa kuwa nyakati za amani. Katika karne 32 zilizopita, kumekuwa na chini ya miaka 300 ya amani. Wanahistoria wanatuambia kwamba ndani ya miaka 300 iliyopita, kumekuwa na vita 286 katika Ulaya pekee.

Katika karne ya 20, pazia la chuma lilianguka Ulaya Mashariki. Kwa miaka mingi, walikuwa wameishi kwa amani inayoonekana kati yao. Hata hivyo, sasa wakiwa huru kutoka kwa utawala wa Wasovieti waliowatawala, makabila mbalimbali yalirudi kwenye uchungu na chuki ya zamani,

na mauaji ya pande zote yakaanza upya. Ukweli ni kwamba wanadamu, peke yao, hawaendani vizuri na kila mmoja. Mahakama zetu zimejaa wasioweza kuelewana, hivyo wanaenda mahakamani kutafuta mtu wa kutatua tofauti zilizopo kati yao. Tunapigana na kugombana. Tunakosoana. Tunabomoa kila mmoja. Sisi wenyewe, tunapata ugumu wa kuishi kwa upatano na amani sisi kwa sisi.

Epictetus, mwanafalsafa wa karne ya kwanza, aliandika akirejelea Pax Romana - amani ya Kirumi iliyokuwako katika ulimwengu uliostaarabika wakati huo na ambayo Kaisari alijisifu juu yake - "Ingawa mfalme anaweza kuleta amani kutokana na vita juu ya ardhi na bahari, hawezi kuleta amani kutoka kwa shauku, huzuni, na husuda. Hawezi kutoa amani ya moyo, ambayo hata kwa miaka mingi ya nje."

Kwa watu wengi, amani ni "kutokuwepo kwa ugomvi." Ikiwa hakuna vita, tunasema ulimwengu una amani; au kama hatupigani na majirani zetu, tuna amani ya jirani. Lakini amani katika maandiko ni zaidi ya hayo. Katika Agano la Kale, amani ni shalom ambayo ina maana ya "ukamilifu, ukamilifu, maelewano ya maisha." Katika Agano Jipya, neno la Kigiriki kwa ajili ya amani ni eirene linalomaanisha "uzuri wa ndani." Kuziweka zote pamoja, amani inaweza kufafanuliwa kuwa "utulivu wa ndani, hata katikati ya msukosuko wa nje au msiba." Kufurahia amani ni kupatana na Mungu, ubinafsi, na wengine.

Ni muhimu kujua kwamba amani katika Biblia inabeba wazo la upatanisho. Sio tu kutangaza kusitisha mapigano bali ni muungano wa majeshi. Sio tu sio kupigana mbele ya watoto lakini kuanza kupendana. Sio tu kufunga milango ili kuzima kelele barabarani lakini kupata utulivu wa ndani katika roho yako ambayo inabaki ingawa imezungukwa na machafuko. Amani ya kweli huja wakati urafiki unapoanzishwa tena kati yako na Mungu, wengine, na nafsi yako mwenyewe.

Kuna amani ya kweli tu wakati upendo unachukua mahali pa chuki. Mpatanishi wa amani ndiye anayefanya kazi ya kubadilisha chuki na ugomvi badala ya upendo na umoja.

YESU NI MFANO WETU WA MTENDAJI AMANI.

Vichwa vya habari vya kila siku vya karibu gazeti lolote hueleza kuhusu vita, uhalifu, jeuri, na chuki. Katikati ya mkanganyiko na ugomvi huo, je, yaweza kuwa kwamba kuna mahali pa pumziko lenye utulivu, amani na utulivu, usalama, paradiso ya kweli hapa duniani? Mahali kama hii kweli ipo na, bora zaidi, inapatikana kwa wote. Mahali hapa ni ndani ya Kristo na aliyeiumba amani hii ni Yesu mwenyewe. Kwa kweli, Yesu ndiye amani yetu. Katika ulimwengu huu wenye kugombana, ulioharibiwa na vita, Mungu alimtuma mwakilishi Wake wa kibinafsi, anayeonekana wa "amani duniani, nia njema kwa wanadamu."

Isaya alitabiri hivi kuhusu Yesu: "Maana kwa ajili yetu mtoto amezaliwa, tumepewa mtoto mwanamume; na uweza wa kifalme utakuwa begani mwake. Naye ataitwa jina lake, Mshauri wa ajabu, Mungu mwenye nguvu, Baba wa milele, Mfalme wa amani kwa hukumu na haki Tangu wakati huo na hata milele. Wivu wa BWANA wa majeshi utatimiza hayo."

Hili hutusaidia kuelewa mpango mkuu wa Mungu wa kuanzisha amani kati ya wanadamu hapa duniani. Mpango wa Mungu uliitwa “Siri” na “Kusudi la Milele la Mungu”. Ni kutofanya lolote zaidi ya kuunganisha watu wa kila namna katika ufalme wa amani, upendo, na uadilifu kupitia Yesu Kristo Mfalme. Isaya aliueleza ufalme huu miaka 650 kabla ya kuanzishwa. Alitumia maneno ya mfano: "Mbwa-mwitu watakaa pamoja na mwana-kondoo, ng'ombe na dubu watalisha, watoto wao watalala pamoja. Hawatadhuru wala kuharibu katika mlima Wangu wote mtakatifu, kwa maana dunia itajawa na ujuzi wa BWANA kama vile maji yaifunikavyo bahari. "Wale ambao kwa asili wangeua na kula kila mmoja wao hubadilishwa kuwa viumbe wasio na madhara, wenye upendo. Je, unaweza kuona jinsi amani ya kweli pekee inavyowezekana watu wanapomjua Bwana? Hapa ndipo “Yesu, Mfalme wa Amani” anapokuja. Hii ndiyo sababu ni muhimu sana kwetu kumjua Kristo na maisha yake.

Yesu ndiye mleta amani mkuu. Aliharibu uadui uliowatenga Wayahudi na Wamataifa katika mwili mmoja. Athari ya Yesu kwa maadui hawa wa asili ilikuwa ya ajabu. Watuwa tamaduni mbalimbali, lugha, rangi, dini, desturi, n.k., ambao walikuwa na karne nyingi za historia iliyojaa vita baada ya vita - Yesu aliwafanya wawe ndugu wapendwa. Chombo alichotumia kufanya amani kilikuwa msalaba wa Kalvari. Maono ni ya Yesu akitembea jangwani. Mbele Yake, wote wamekufa na kahawia. Lakini Anapotembea na popote Anapopita, Anaacha upendo, amani na maelewano. Jangwa huwa hai na hubadilishwa kuwa bustani nzuri, yenye kupendeza: ndege wanaoimba, maua yanayochanua, maji yanayotiririka, na malisho ya kijani kibichi. Kwa kweli, hivyo ndivyo Yesu alivyofanya, lakini kwa maneno ya kiroho.

Yesu alimkumbatia mtenda dhambi mbaya zaidi, akamgusa mwenye ukoma mwovu zaidi, akatakasa kahaba mwenye kudharauliwa zaidi, akachukua aina zote za watu, na kuwaunganisha pamoja katika familia moja nzuri ya Mungu. Alilipa gharama kubwa lakini aliona misheni yake kama mtunza amani kuwa jambo la kwanza maishani mwake.

SURA YA 8.

YESU: WAAMINIFU (Mathayo 5mstari10).

UAMINIFU: NI NINI?

Tabia ya kweli ya mtu hudhihirika wazi zaidi mtu huyo anapohisi mikazo ya maisha. Wakati kila kitu ni cha kupendeza na rahisi, kisicho na hasira, matusi, na majeraha, sio ngumu sana kuwa mzuri na mkarimu, mvumilivu na anayekubalika. Lakini katikati ya mnyanyaso, maumivu, ugonjwa, ukosoaji, na kukataliwa, mambo ya kweli ya mwanadamu yanaonekana. Ni katika nyakati hizi ambapo wengine huonekana kama nuru katika giza na wengine huchanganyika tu katika giza hilo. Ni katika nyakati hizi ambapo wengine hukata tamaa na wengine huendelea.

Ukiacha yote kumfuata Yesu, jaribu tu kuwasaidia wengine na kujiweka wakfu kabisa kwa Mungu, lakini kisha kupata hasara kubwa, unaweza kujaribiwa kufikiri, "Kuna faida gani kumtumikia Mungu? Je, inafaa kujaribu kuwa mtu mwema?" au "Maisha yangu yalikuwa bora zaidi kabla sijampa Mungu." Lakini ni nini kinachokosekana ikiwa utashindwa na mawazo kama hayo? Ni hivi tu: Huna imani au imani katika Mungu na ahadi zake. Ukweli ni kwamba Mungu hakutuahidi kamwe bustani ya waridi. Kinyume chake, Aliahidi tu kwamba Angekuwa nasi sikuzote ili kutupa nguvu na kwamba, ikiwa tutaendelea kuwa waaminifu hadi kifo, tutapokea thawabu zaidi ya ndoto zetu mbaya zaidi. Lakini inahitaji uaminifu ili kupokea thawabu hiyo. Sifa tunayohitaji kuwa nayo katika maisha yetu ni uaminifu kwa Mungu, kwa Kristo, na kwa masadikisho yetu wenyewe.

"Heri wenye kuudhiwa kwa ajili ya haki; kwa maana ufalme wa mbinguni ni wao. Heri ninyi watakapowashutumu na kuwaudhi na kuwanenea kila neno baya kwa uongo kwa ajili yangu. Furahini na kushangilia kwa maana thawabu yenu ni kubwa mbinguni kwa maana ndivyo walivyowaudhi manabii waliokuwa kabla yenu". Ubora wa maisha unaoonekana hapa, katika kuitikia kwa mtu mateso kwa furaha, ni uaminifu au imani katika ahadi za Mungu.

YESU NI MFANO WETU WA UAMINIFU.

Yesu Kristo ndiye mfano wetu bora zaidi wa uaminifu. Shetani alimrushia Yesu mishale yake yenye moto zaidi. Maadui zake walijaribu kumuua. Viongozi wa kidini walimshtaki kwa uwongo. Watu wake mwenyewe walimkataa. Angeweza hata kusema kwamba "Mbweha wana pango na ndege wa angani wana viota, lakini Mwana wa Adamu hana pa kulaza kichwa chake." Maneno ya Isaya 53 yanaelezea mateso yake: Hakuna uzuri hata tumtamani, anadharauliwa na kukataliwa na wanadamu, alidharauliwa na hatukumthamini, amechukua masikitiko yetu na kubeba huzuni zetu, amepigwa, amepigwa na Mungu, aliteswa, amejeruhiwa, amepondwa, ameonewa, na amekatiliwa mbali na nchi ya walio hai."

Fikiria jinsi alivyoteswa, kudharauliwa, na kisha kutundikwa msalabani unaposoma maneno haya kutoka Isaya 50. **mistari**6, na 7 "Naliwapa mgongo wangu wale walionipiga, na mashavu yangu wale waliong'oa ndevu; sikuficha uso wangu kutokana na aibu na kutemewa mate. Maana Bwana MUNGU atanisaidia; Hakika Bwana MUNGU atanisaidia". Je, unaweza kuanza kuona jinsi mtu anavyoweza kupigwa na bado kumtumaini Mungu? Yesu alifanya hivyo. Tunaweza pia, kwa neema ya upendo ya Mungu, ikiwa tunashikilia imani yetu.

Yesu hakuwa dhaifu au asiye na ulinzi. Alikuwa amewaonyesha watu wote ishara na maajabu ili waweze kuona uweza wake. Alikuwa kuteseka badala yetu hivyo akatoa mgongo wake kwa kupigwa kwa watu waovu na uso wake kwa mate ya matusi na ngumi za ukatili. Mwana wa Mungu hakuwa na hayaunyonge. Sisiunaweza kuona katika haya yote jinsi uaminifu unavyofungamana kwa karibu sana na mateso. Hata kuwa lengo la mateso, alidhamiria kutimiza utume wake hadi mwisho. Katika kila jambo, Yesu aliendelea kuwa mwaminifu kwa Baba na hivyo Baba alisema juu yake "Huyu ni Mwanangu mpendwa, ninayependezwa naye. Msikieni Yeye!"

Akiwa amekamatwa na kuteswa, Yesu hakurudi nyuma. Akiwa ameachwa na marafiki zake wa karibu, hakugeuka nyuma. Je, inafaa kujisalimisha wenyewe kwa Kristo? Jibu ni "Ndiyo!"

Tunaweza kuwa dhaifu na dhaifu lakini Yesu ni mwaminifu kwa wale wanaotaka kumfuata. Huzuni za maisha haya hazilinganishwi na utukufu ujao ambao Mungu atawapa wale walio waaminifu kwake.

HITIMISHO

Mojawapo ya kweli muhimu zaidi zinazofunuliwa katika Biblia ni kwamba Yesu wa Nazareti, aliyezaliwa miaka 2,000 iliyopita huko Bethlehemu, alikuwa na kwa kweli ni Mungu! Alipozaliwa ilikuwa kwa bikira na malaika aliyetangaza mimba yake alisema ataitwa Imanueli, maana yake, "Mungu pamoja nasi". Kuhusu kuingia kwake ulimwenguni iliandikwa: "Hapo mwanzo kulikuwako Neno, naye Neno alikuwako kwa Mungu, naye Neno alikuwa Mungu... Naye Neno alifanyika mwili, akakaa kwetu; nasi tukauona utukufu wake, utukufu kama wa Mwana pekee atokaye kwa Baba; amejaa neema na kweli. (1 Yoh. 1:1, 14) Filipino alipomuuliza "Bwana, tuonyeshe Baba," Yesu alijibu hivi: "Nimekuwa pamoja nanyi muda mrefu huu, nawe usinijue, Filipino? Yeye aliyeniona mimi amemwona Baba." Hakika, tunatambua hali yetu dhaifu na ya unyenyekevu kama wanadamu, lakini Mungu alituona kuwa wa thamani kubwa sana kwamba alitutembelea! Je, unataka kumwona Mungu? Mwangalie Yesu! Yesu alikuwa Mungu ambaye alikuja kuwa nasi kwa njia ya kibinafsi na yenye kufaraji.

Lakini Yesu akaenda zake. Je, inawezekana kwamba Mungu bado yuko pamoja nasi? Jibu la Biblia ni wazi - Ndiyo! Lakini jinsi gani? Ni kwa njia ya Roho wake. Sikiliza maneno ya Yesu kutoka katika Yohana 14: "Nami nitamwomba Baba, naye atawapa Msaidizi mwingine, ili akae nanyi hata milele; huyo Roho wa kweli... "Mtu akinipenda, atalishika neno langu; na Baba yangu atampenda; nasi tutakuja kwake, na kufanya makao kwake."

Hitimisho haliepukiki. Mungu Muumba wetu alituwazia sana hata alikuja duniani katika umbo la mwanadamu ili kutusaidia. Tulimwita Yesu wa Nazareti. Alirudi mbinguni baada ya kumaliza utume wake hapa lakini alimtuma Roho Mtakatifu atusaidie. Na hivyo leo, Mungu Baba, Mwana, na Roho Mtakatifu wanataka kufanya makazi yao ndani yetu. Wanataka kukaa kibinafsi ndani yako. Wanataka tushiriki katika maisha yao.

Maisha ya Kristo ni maisha ambayo Yesu aliishi na aina ya maisha ambayo sisi pia tunaweza kuishi kwa msaada wake, ikiwa tunataka. Ikiwa tunataka kuishi maisha hayo, tunapaswa kumwagalia. Soma Waebrania 12:1-2: "...ikimbieni kwa saburi katika yale mashindano yaliyowekwa mbele yetu, tukimtaazama Yesu, mwenye kuanzisha na mwenye kutimiza imani yetu, ambaye ... Yeye ndiye Mfano wetu wa kufuata, Nguvu zetu tunapochoka, Kocha wetu akitushangilia na Mkombozi wetu akitukaribisha mikononi Mwake kwenye mstari wa kumaliza.

Fikiria wote waliokuwa kinyume Naye na gharama Aliyolipa kufanya mapenzi ya Baba Yake. Tazama jinsi Mungu alivyoleta ukuu kupitia msalaba, kupitia mateso, na kifo. Unapofikiria juu ya mateso yako mwenyewe, unyanyasaji ulioteseka, jinsi umetumiwa na kudhulumiwa, na jinsi ulivyo mbaya - si ajabu huwezi kukabiliana nayo - ... angalia msalabani na uone Mtu waliyemvua nguo na kuning'inia hapo ili wote wamwagalie na kumcheka.

Unapofikiria juu ya ukosefu wa usawa wa maisha, ukosefu wa haki wa kadi ulizotendewa, na unajisikia kama kuimba wimbo mwingine wa "somebody done somebody wrong" ... tazama msalabani na umwone Yule aliyepigwa kwa ajili ya maovu yetu.

Unapouma kutokana na kukataliwa ulikojua, uchungu wa "kutotakiwa" au kudharauliwa kwa upendo wako ... tazama msalabani na uone upendo ukitiririka kutoka kwa Aliyejeruhiwa ambaye alidharauliwa na kukataliwa.

Unapoogopa, Mungu anaponyamaza, maisha yanapokupiga huku na miiba ikichimba sana, wakati umetoa bora yako lakini bora yako haitoshi ... tazama msalabani!

Mwili wako unapojawa na maumivu, hatia ya dhambi zako huwa mbele yako daima na unafikiri huwezi kuendelea na unataka kuacha au kuafikiana ... tazama msalabani! Mwone Yesu. Alifanya hivyo! Alishinda! Anaweza pia kukuona!

Je! unakumbuka hadithi ya mtoto wa mfalme mzuri ambaye alibadilishwa kuwa chura mbaya mzee? Angeweza kubaki katika umbo hilo milele isipokuwa kubusu na binti mfalme mzuri. Alitumia siku zake katika bwawa lenye giza, huzuni na huzuni. Kulikuwa na tumaini gani la uhuru? Macho yake makubwa yalitoka nje, ngozi yake ilikuwa nyororo, yenye ngozi nyororo na yenye mvuto, mwili wake ulitetemeka kwa mshtuko na mdomo wake ulikuwa umelowa kila mara kwa mate. Nani angependa kumbusu? Hakika si binti mfalme mzuri!

Lakini, siku moja, binti mfalme alikuja kwenye bwawa. Alijawa na upendo na furaha, akiona uzuri katika kila kitu ambacho Mungu alikuwa ameumba. Alimchunguza chura mzee lakini hakumwona kama mchukizaji. Kwa kweli, alimchukua, akatazama macho yake ya zamani ya huzuni, na akapiga busu juu ya kichwa chake. Mara moja alirejeshwa kuwa mkuu mzuri. Walipendana, wakaoana, na wakaishi kwa furaha siku zote. Bila shaka, hiyo ni ngano tu, lakini katika maisha halisi, ni hadithi ya maisha ya Kristo. Akiwa duniani, Yesu alitembea kotekote katika Yudea, Samaria, na Galilaya "akibusu vyura". Aligusa. Alifundisha. Aliponya. Alibadilisha ... watu waliopotea ... kama Zakayo, mtoza ushuru. Alifukuzwa kanisani, akaitwa msaliti katika nchi iliyokaliwa, iliyohusishwa milele na jina la "mwenye dhambi", alikuwa mfupi sana hivi kwamba alipanda juu ya mkuyu ili kumwona Yesu alipokuwa akipita. Yesu alisimama kwenye mti na kujialika nyumbani kwa Zakayo kwa chakula cha mchana na kabla ya siku hiyo kuisha, Yesu alikuwa amemgeuza huyo "chura" mdogo kuwa mwana mfalme.

Tena na tena, hadithi ilikuwa sawa. Kristo alikubali waliotengwa, aliwapa nguvu wanyonge, aliwapenda wasiopendeza, na alitoa nafasi ya pili kwa walioshindwa. Kwa kweli, mimi pia nilikuwa chura mbaya mzee hadi Yesu akanibusu. Vipi kuhusu wewe? Je, ungependa kugeuzwa kuwa sura ya Kristo na kuishi "maisha ya Kristo"? Hivyo ndivyo masomo haya yote yanahusu.

Katika Mathayo 5, Yesu anatupa kile ambacho ni sawa na taswira ya kibinafsi. Hizi ndizo tabia ambazo kila Mkristo anapaswa kuwa nazo na angeweza kuwa nazo: unyenyekevu, huruma, upole, haki, rehema, kufanya amani, na uaminifu. Hii si orodha ambapo unaweza kuchagua na kuchagua, kulingana na upendeleo wako binafsi au mwelekeo. Sio kama mkahawa wa bafe wenye meza iliyojaa aina za vyakula na watu huchagua tu kile wanachotaka: "Angalia, nataka kuwa

mwenye rehema, amani, na mpole, lakini sipendi kuwa mnyenyekevu, msafi au mwadilifu." Hii ni picha kamili ya Mkristo. Hasemi: "Paulo, uwe mnyenyekevu; Maria, uwe safi; Fred, uwe mwadilifu na Anna, uwe mwaminifu." Kinyume chake, kila Mkristo anapaswa kuwa na sifa hizi zote na kwa idhini yako na ushirikiano, Roho anaweza kuzaa zote ndani yako.

Tazama pia kwamba mkazo sio sana juu ya kile tunachofanya bali jinsi tulivyo (tabia zetu). Hiyo ni kwa sababu, tunapokuwa watu sahihi kwa ndani, tutaishia kufanya mambo tunayopaswa kufanya. "Kuwa" hutangulia "kufanya."